

[Udenrigsministeren.]

lingerne, og det var dette, jeg omtalte. Men jeg tror, at vi dog nu i en nær Fremtid uden alt for store Vanskeligheder maatte kunne komme til et Resultat, og noget Haab bygger jeg i den Henseende paa den Tilfredshed, de to ærede Medlemmer har givet Udtryk for med Hensyn til Stillingen i Holland.

Thi naar jeg brugte Udtrykket før: holde Fodslag med Holland i denne Sag, vil jeg gerne tilføje, at det, dette Forslag gaar ud paa, er at stille sig paa nøjagtig det Standpunkt, som Holland staaar paa efter at have foretaget den Bevægelse tilbage, som det ærede Medlem Hr. Moltesen understregede, og som det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, da han hørte om det, var saa overmaade glad ved. Det er det samme Standpunkt, vi vil komme til at staa paa, hvis den højtærede Rigsdag nu vedtager dette Lovforslag.

Det, Holland gjorde, var ligesom at ville være bedre end sine Medmennesker, idet man gennemførte en af Hovedbestemmelserne i Forslaget, før Forslaget havde faaet international Retsgyldighed. Men saa rejste sig de kendte Interesser paa dette Omraade derimod. Under Paavirkning heraf sagde den hollandske Regering, at det vilde man ikke blive ved med, men den tilføjede, saaledes som det ærede Medlem Hr. Moltesen fremhævede: vi vilde, hvis fælles Interesser krævede det, tage dette Skridt fremad. Med andre Ord, Holland har ikke paa nogen Maade trukket sin Ratifikation af Konventionen tilbage; i det Øjeblik 14 Stater har ratificeret, træder Hollands Ratifikation i Kraft, og saa udsender Holland atter den Statistik, det var begyndt paa i Overensstemmelse med Konventionens Regler.

Det, jeg hidtil har foreslaaet, og det, som Forslaget her gaar ud paa, er blot, at Danmark skal gøre netop det samme. Jeg har ikke begæret, at vi skulde gaa til en Gennemførelse af Konventionens Regler, før den fik international Retsgyldighed ved 14 Staters Tilslutning, jeg har kun foreslaaet, at naar 14 Stater staaar sammen og forpligter sig overfor hinanden til at gennemføre den, skal vi ogsaa gøre det.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen sagde, at det var ikke lige meget, hvilke Stater der ratificerede, og saa nævnte det ærede Medlem Liberia. Ja, der er tidt en eller anden lille uskyldig Stat, der skal fremhæves for at illustrere den Følelse, hvormed man ser paa et eller andet, der ligger lidt langt borte herfra. Her var der

jo det Udgangspunkt, at Liberia virkelig har tiltraadt Konventionen (*Holger Andersen*: Det var derfor, jeg nævnte det). Ja, men der er jo ogsaa andre, der har tiltraadt; der er ikke blot Holland og Frankrig, men der er ogsaa et Land, det ærede Medlem plejer at interessere sig meget for, nemlig Polen, og endelig foreligger der jo det engelske Tilsagn om Tiltrædelse.

Det ærede Medlem siger, det kommer an paa, hvilke Lande der er med af dem, vi konkurrerer med. Men jeg ser ikke rettere end, at de Lande, som enhver Art af Vaabenfabrikation indenfor Europa konkurrerer med, i første Række er England og Frankrig; det er dog de to store Vaabenfabrikationslande i denne Verdensdel, efter at Versaillesfredens Regler har forhindret Tyskland og de derefter følgende Regler har forhindret Østrig i at være det.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen nævnte som Lande, han kunde interessere sig for, Finland, Norge og Sverige.

Af disse har Finland overhovedet ingen Vaabenfabrikation, der fører til Eksport. Finland har meget svært ved at tilfredsstille blot en Brøkdæl af sit Behov; og dets Interesse i ikke at gaa for hurtigt med til Bestemmelser af den Karakter, her er Tale om, ligger derfor ikke i Eksportsynspunktet, men i Importsynspunktet; det er Frygten for at faa visse Vanskeligheder med Hensyn til Vaabenimport.

For Norges Vedkommende er der en ringe og beskedne Vaabenfabrikation, der, mig bekendt, ikke paa nogen Maade konkurrerer med den særlige Art af Vaabenfabrikation, som spiller Hovedrollen for Danmark. Og hvis man vil gennemse Karakteren af den svenske Vaabenfabrikation, ved jeg heller ikke, hvad det er, der her skulde være af en saadan Art, at det kan betyde en Konkurrence med den specielle danske Vaabenfabrikation, som har faaet Betydning. Jeg tror derfor ikke, at der her kan være Tale om nogen som helst Konkurrence, man er nødt til at tage Hensyn til.

Jeg er naturligvis paa det rene med, at de paagældende Virksomheder vil føle enhver Fæstnelse i Lovparagraffer af Kontrolregler og Offentliggørelsesregler som en Ubehagelighed, saa hvis man skal vente med at lovgive paa disse Omraader, indtil de Folk, som Lovgivningen kommer til at omfatte, selv erklærer sig tilfreds med Lovgivningen, kan det ærede Medlem være overbevist om, at saa kommer Folkeforbundet overhovedet ikke et Hanefjed fremad i Retning af Opfyldelse af Art. 8 med